

CARLES PORTA

LA PINZELLADA

Pessebre vivent

ÉS DIFÍCIL portar-li la contrària a un alcalde. I si és d'un poble petit, encara més.

Sembla que aquest any no es farà la representació del pessebre vivent de Sant Guim de la Plana. I això és una pèssima notícia. Es veu que l'associació La Marinada, que és qui organitza el pessebre des de fa 25 anys, i el nou ajuntament, d'ERC, no s'entenen. No em toca a mi entrar a valorar qui té raó, però m'agradaria fer una reflexió.

Primer les dades: Sant Guim de la Plana té menys de cent habitants. S'ha fet famós arreu de Catalunya pel pessebre vivent. La representació, probablement la millor i més emblemàtica de Catalunya pel que fa a la rememoració d'oficis perduts, fa 350 persones (òbviament, la majoria de fora del poble) que regalen un munt de caps de setmana a la col·lectivitat passant fred de debò. Però els agrada i, l'any passat, 6.000 visitants els van agrair l'esforç. Repeteixo la xifra: sis mil visitants a un poble de menys de cent, al mig de la Segarra. Lleida capital pagaria milers d'euros per tenir un èxit així.

Una altra dada. L'ajuntament ha canviat després de més de 30 anys. Els nous tenen tot el dret del món a aplicar la seva "política". La democràcia té aquestes coses.

Em temo, però, que al consis-

tori recentment escollit se li escapa que organitzar una moguda com el pessebre vivent de Sant Guim és molt complicat i, més que diners i paraules, el que es necessita és un equip organitzador entregadíssim que perdi moltes hores, moltíssimes, en benefici "dels altres". I aquesta gent que "passa al davant" es mereix recolzament i, com a mínim, que els polítics no els posin pals a les rodes.

No passa només a Sant Guim. És un mal desgraciadament freqüent. Hi ha gent que, quan són elegits alcaldes, són atacats per un virus que no els deixa veure més enllà del seu nas. Sembla com si només fossin capaçes de pensar "ara mano jo i vull controlar-ho tot" i no s'adonen que l'únic que han de fer és posar totes les facilitats del món perquè els que porten 25 anys organitzant una cosa que funciona no deixin de fer-ho. Sembla fàcil, no? Doncs no. Hi ha molts llocs on els dirigents cívics de clubs esportius, organitzacions de pares i mares, associacions culturals i d'altres entitats d'aquesta mena, acaben farts i fastiguejats de pidolar diners i, sobretot, comprensió, als que han estat "elegits" per la democràcia. Em costa de creure que sigui veritat allò de "tenim els governants que ens mereixem". Algú sap qui va ser el primer de dir-ho i per què ho va dir?